

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotione boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

De gratiis agendis post missam. Cap. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77843)

mentitate; qui mortuus est tibi iuxta arcam Dei.] Tibi autem non res arca lignea, & aurea, sed corpus & sanguis Iesu Christi commissa sunt, & divina mysteria commendata; Vide quomodo ea tractas, & ne ex pane, & potu vitæ, minus dignè accepto & administrato, æternam mortem incurras. Nam si reus es mortis; qui Christi imaginem sacrilegè frangit, atque pessundat, quam ratione reus mortis non erit, qui ipsomet Dominum maiestatis proicere in pectus iniquitatibus intaminatum non metuit; Heliodorus etiam gazas templi diripiens, quàm duriter castigatus est: Apparuit namque illi Angelus equo insidens, qui cum magno impetu Heliodoro priores calces elisit: & duo alij, qui circumstantes eum, & ex utraque parte multis plagis flagellantes, monstrarunt nobis quanta sint res Deo dicatæ veneratione tractandæ. Si verò opes temporales, quæ ad vsum templi applicatæ sunt, privilegio gaudent, ne manibus prophanis tangantur, quæ reverentia tangendum est sacramentum illud ineffabile, quo Deus ipse veraciter continetur: In hoc cibo, ut Christus ipse dixit, ut tota Ecclesiâ verissimè confiteretur, invisibiliter adest idem Dominus Iesus Christus. Huic mensæ, ut inquit Chrysostomus, angeli assistunt, cumque reverentia eam circumvallant. Quid verò turpius ac pœna dignius, quàm si ubi Christus adest, peccator distractus assistat: & ubi angeli tremunt, homuncio omnia præcipitanter & irreverenter agat? Christus hic assistens, Agnus est, sed & Leo est. Vidi enim, inquit Ioannes, Agnum stantem tanquam occisum; & de eodem paulo antè dixerat. Ecce vicit Leo de tribu Iuda. Agnus, ut dignè accedentes pascat: Leo, ut inuerecundè & indignè diuina mysteria præsumentes discerpat. Non apparet sicut in monte Sina, inter ignes & fulgura, & tonitrua, quæ terream, sed apparet in rubo, & inter spinas accidentium, ut nos voce atque inspiratione sua sicut Moysen ad reverentiam moueat. Rex siue in lecto, siue in itinere, siue in foro, siue in throno semper rex est, & ab eo, qui illum regem agnoscit, vbicumque sit, debet honorari. Tu autem Christum in sacramento esse & agnoscis, & confiteris. Si igitur eum perspicuè tibi apparentem, reverentissimè honorares, cur occulte venientem, & sub cortina presentem minimè reverentia dignum agnoscis? Amor ergo eius te ad amorem allicit, sed maiestas eius ad timorem & reverentiam impellat, ut his tribus affectibus amoris, timoris, & reverentiæ decoratus, dignè diuina mysteria tractes, & fructum ex tanti sacrificij oblatione, & Sacramenti sumptione percipias.

De gratis agendis post Missam.

CAPVT VIII.

REACTO Missæ sacrificio, vestibulæ que sacris depositis, in locum quietum te recipies, ut tibi Domino pro tam ingenti beneficio gratias agas. Absurdum enim est, post tam eximium donum acceptum, gratitudinis obliuisci, & statim ad negotia externa transire. In mensa Domini carnem Christi manducauimus, & sanguinem bibimus. Et, si post prandium ad salutem corporis quies à negotiis & laboribus necessaria est, ut naturalis calor cibum subigat, & in substantiam nostram conuertat: non minus profectò fuit hoc conuiuium quies à negotiis & distractionibus est necessaria, ut ad nos huius Sacramenti utilitas transeat, & in vires nostras virtutem suam ro-

biturque diffundat. Sed quis erit tam ingratus, quitalle ac tantum donum sine debita gratiarum actione prætereat? Quis tam frigidus, qui cibo, tam dilectione calido, suscepto non caleat? Certè id signum esset aut spiritualis mortis, aut ad mortem disponentis stupiditatis. Post communionem, inquit Bonauentura, si non sentis aliquam spirituales refectionem, signum est spiritualis infirmitatis, vel mortis: Ignem posuisti in sinu, & non sentis calorem; mel in ore, & non sentis dulcedinem.] Discamus ergo ex aliis, qui modica beneficia gratissimo animo susceperunt, hoc maximum beneficium magni pendere, & pro eo gratias referre. Booz incitauit Ruth, ut spicas à seruis suis relictas colligeret: Audi filia, dixit ei, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco, sed iungere puellis meis, & ubi messuerint, seque: mandauit enim pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: sed etiam si sitieris, vade ad fascinulas, & bibe aquas, de quibus & pueri bibunt.] Hoc autem eximium beneficium quomodo tanta Ruth gratiarum actione rependit? Quæ cadens in faciem suam, adorans super terram, dixit ad eum: Vnde mihi hoc, ut inuenirem gratiam ante oculos tuos, & nosse me digneris peregrinam mulierem? Tu autem, non ab homine diuite, sed ab ipso Deo: non ad colligendas spicas, sed ad panem cœlestem manducandum vocaris; non ad bibendam aquam nullius pretij, sed ad potandum pretiosum sanguinem Domini, inuitatus es: quanta igitur humilitate, quanto feruore, quantis dilectionis affectibus deberes pro hoc beneficio gratias referre?

Esther ex ancilla in sponsam potentissimi Regis euecta, inuitauit eundem Assuerum, à quo fuerat exaltata: qui tanti aestimauit conuiuium, ut calens vino dixerit illi: Quæ est petitio tua, Esther, ut detur tibi: & quid vis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis.] Maior sine vlla comparatione hinc causa gratiarum actionis est: nam ubi ancilla, hic Rex inutilem seruum inuitat: ubi alimenta terrena, hic panis cœlestis ministratur: ubi ex conuiuium mors inimici & temporalis salus, hic peccatorum ac vitiorum destructio, & salus spiritualis emergit. Quis sine vllis meritis ad tam magnificentem conuiuium admissus, non iam partem cordis sui, sed totum cor, & quidquid est, & habet, Deo illum inuitanti non offerat, & non obsequia amoris & laudis exhibeat? Quid fecit David cum Miphibosech, ut amorem erga Ionatham eius patrem ostenderet? suam gratiam illi promisit: quæ erant Saül, ei restitui præcepit, & ad cibos mensæ regis ipsum inuitauit illis verbis: Et tu comedes panem in mensa mea semper.] Miphibosech verò auditis his verbis, quomodo se erga Dauidem habuit? Certè animum gratitudinis plenum induit, nam adorans eum, dixit: Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei? Vide quid fecit tibi Dominus, quia fecit tibi magna qui potens est, quia bonam gratiam dedit tibi, diuitiarum omnium reconditorum contulit, carnem suam in cibum, & sanguinem suum in potum prærogauit. Quid ergo tu facies illi: an tantorum beneficiorum in visio Sacramento contentorum in memor eris? an laudis, & gratiarum actionis obliuisceris: an ex hac mensa statim ad sæculares & humanas occupationes exis? Dominus quidem de illis nouem leprosis conquestus est, quos à lepra sanauerat, quia ad reddendas debitas gratias non sunt ex templo reuersi: Nonne, dixit, decem mundati sunt, & nouem ubi sunt? Id autem merito, quoniam nihil est ingrato anipno damnabilius. Quam ex te querimoniam habebit,

si, non

Bonauentura tract. de preparatione ad Missam, c. 14.

Ruth. 2. 89.

n. 10.

Esth. 7. 3.

1. Reg. 9. 7.

n. 8.

Luca 17.

2. Mach. 3. 25.

Chrysostomus hom. de his qui separantur in Eccl. 1. 1.

Apo. 5. 6.

si, non breuem, corporalem, & perituram salutem, sed ipsum salutis Authorem in cordis tui domum excipiens, nullas, aut tepidas gratias referas, & tanto hospite solitario, & in salutato relicto, curas statim huius mundi suscipias?

Psal. 21. 30.

Iustorum ac virorum spiritualium est, hoc exitium beneficium recognoscere, & pro eo statim, atque illud recipiunt, immensas gratias repensare. Quod vaticinatus est sanctus David, dicens: Manducauerunt omnes pingues terrae, in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram. Qui sunt pingues terrae? Nonne viri iusti, nonne sancti atque perfecti, qui in hoc saeculo veras diuitias possident, & caelestibus consolationibus saginantur, ac purissimis voluptatibus spiritus perfuuntur? Qui sunt etiam, qui descendunt in terram? Nonne humiles corde, qui pro contemptu sui in terram cadunt, & infra vniuersos mortales se dimittunt? Hi primum manducant, id est, corporis & sanguinis Domini mysteria suscipiunt, & mox laudant Dominum, & pro tanto beneficio in gratiarum actionem adorant. Non decipior (vt credo) dum sic factum vatem intelligo, quia hunc sensum ex Basilio & Theodoro collegi.

Basil. ib.

Theodor. ibid.

Ille sic ait: Qui namque comederunt, & saturati sunt, gratias de immortali cibo agentes, eum, qui hunc suppeditauit, tanquam Deum adorant. Pingues vero vocat, ope diuina nutritos. Hic vero sic scribit, non solum eundem sensum, verum & ferè eadem verba repetens: Qui enim comederunt, & impleti sunt, de immortali cibo gratias agentes, eum, qui haec suppeditauit, vt Deum adorabunt. Tu ergo, qui hos pingues terrae imitari gestis, & bonorum ipsorum futurus particeps, haec Spiritu Dei iuncta nequaquam disingas. Manduca, & adora, accipe bonam gratiam, & pro ea exiles saltem tuas & impares gratias referre non desinas. Dic Domino eum eodem Propheta: In me sunt, Deus, vota tua, quae reddam laudationes tibi. Vota tua, Deus meus, & desideria tua, vel ea, quae ex hac tua creatura desideras, non longè sunt posita, non difficulter ea comparabo: prona sunt mihi, & ea intra me ipsum habeo, quae sunt laudationes & gratiarum actiones, quas pro hoc tanto beneficio rependo: atque vt tuae huic voluntati satisfaciam, volo meum spiritum mentemque colligere, & me ad referendas gratias comparare.

Ps. 5. 12.

Hac igitur cogitatione incitatus, in locum quietum post Missae celebrationem secede, & ibi per semihoram, aut saltem per horae quadrantem in gratiarum actionem incumbe. Et nisi aliquid melius habueris, aut ex illis sis, qui Spiritu Dei acti meditationum praeventione non indigent, his septem meditationibus vti poteris, quae singulis hebdomadae diebus assignandae sunt.

PRIMA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum in medio cordis tui tanquam Regem potentissimum, teque tanquam reum, & multorum peccatorum conscium, apud illum astantem, & veniam ac misericordiam cupientem.

- 1. Quia ad vocem tuam, panem & vinum in corpus & sanguinem suum conuertit, & Sacramento praesens affuit, non vt tua peccata puniret, sed vt quasi Rex benignissimus tibi propitiuss esset.
- 2. Quia in manibus peccatoris vilissimi seipsum posuit.
- 3. Quia tanta benignitate oratio-

II. Grati-
as immen-
sas age illi:

nes iniquitatibus sordentis audivit.

4. Quia os tuum intrauit, & in lingua refedit.

5. Quia in domuncula imparatissima cordis tui habitare constituit.

III. Detestare coram illo vniuersa peccata tua, tum quae in saeculo, tum quae in religione patrauit: magnum eorum causa dolorem concepe, & indulgentiam humiliter pete.

IV. Dilige eum ex toto corde tuo, ita videlicet, vt desiderio ac firmo proposito tuo, nihil illi contrarium velis, nihil quod ad illum actu vel virtute non tendat, diligas, & illum tibi ac omnibus rebus praeponas.

V. Tandem pete à Domino septem dona similia illis, quae beatissima Virgo, authore Bonaventura, quotidie à Domino postulabat: 1. Auxilium efficacax, vt praecceptum amoris Dei compleas. 2. Vt proximos tuos, & quidquid ipse diligit, constanter diligas. 3. Vt quidquid ipse odio habet, verissimè & tu odio habeas. 4. Vt humilitate, castitate, obedientia, contemptu saeculi, & vniuersi virtutibus exoneris. 5. Vt corpus tuum, ac mentem tuam, dignum sui habitaculum faciat. 6. Vt aliquando tandem post hanc mortalitatem, beatam Virginem matrem eius, ipsiusque humanitatem sanctissimam oculis clarè videas, & oculis mentis ipsius diuinitatem aspicias, atque possideas. 7. Vt in hoc templo, & in omnibus, quae sunt in toto terrarum orbe, ab vniuersis Sacerdotibus & fidelibus dignam venerationem accipiat.

Bonavent. lib. 6. medit. c. 3.

SECUNDA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum in medio cordis tui tanquam Dominum tuum, qui pretio sanguinis sui te redemit, teque ipsum velut seruum eius, qui per nouum seruorem ad ipsum vis redire, & illi in omnibus placere concupiscis.

1. Quia Sacramento praesens affuit, vt tanquam herus cordis tui habitaculum regat, & turbam affectionum tuarum mortificationis dono componat.

II. Grati-
as age illi:

- 2. Quia manibus sordidissimi mancipij se tangi permittit.
- 3. Quia tanta mansuetudine petitiones serui fugientis exceptit.
- 4. Quia os tuum intrauit, & in lingua refedit.
- 5. Quia rex regum, quem caeli non capiunt, in angusto tugurio mancipij sui manere constituit.

III. Desidera vt ad praesentiam eius, Domini scilicet tui, domus cordis tui quieta & tranquilla persistat: Statueque apud ipsum, te iudicium, voluntatem, affectus, & sensus mortificationum, & quicquid illi displicet, reiecturum.

IV. Dilige eum ex tota anima tua. Quod facies, si vitam tuam illi submittas, si solum ad obsequendum ei illam velis, atque custodias, si cogitationes, desideria, verba, & opera tua ad ipsius beneplacitum dirigas.

V. Postulabis septem illa, quae supra dicta sunt.

TERTIA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum in medio cordis tui tanquam magistrum tuum, qui te viam salutis docet, & gratia ad faciendum, quod docet, impertit: teque quasi discipulum eius, qui ob magnam negligentiam tuam nihil aut parum ab eo didicisti.

1. Quia

De
Tom.

1. Quia Sacramento præfens adfuit, vt tanquam doctor sapientissimus te viam perfectionis doceat, & in agendis atque omittendis erudiat.

2. Quia manibus peruicacis discipuli se tractandum tradidit.

3. Quia tanta misericordia petitiones discipuli scientiam celestem postulantis audiuit.

4. Quia os tuum intrauit, & in lingua reledit.

5. Quia magister Angelorum, & hominum, in infima classe imperfectissimi cordis tui ad te docendum manente constituit.

II. Grati-
as immé-
fas age illi:

III. Erubescere coram illo, quia tam alienus es à doctrina eius, tam tyro in imitatione eius. Statue etiam te creata omnia intellectu & affectu deserturum, & creaturarum amorem inordinatum à teipso penitus abscisurum.

IV. Dilige eum ex tota mente tua. Quod facies, si spiritum tuum ab omni quod ei displicet, mundare constituas, si virtutibus ornare proponas, si memoria, intellectu & voluntate iugiter illi adhæreas, si vt ipse Christus in te habitet, tranquillitatem mentis instituas.

V. Petes septem illa, quæ supra dicta sunt.

QUARTA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum, in medio cordis tui tãquam amicum fidelissimũ, qui te facturam suam, & m̃cipium suũ, ad suam amicitia & familiaritatem extulit, teque tanquam amicum mensæ, aut potiùs mercenarium, qui, cum consolationes recipis, illum diligis, cum ad emendationem flagellaris, in dilectione torpescis.

1. Quia sacramento præfens adfuit, vt te sibi factum per gratiam amicum visitaret, & tecum colloquia super mel & fauum dulcia misceret.

2. Quia manibus amici parũ fidelis, & tepidissimè amantis, se & sua bona commisit.

II. Grati-
as immé-
fas age illi:

3. Quia tam gratis auribus petitiones amici, perseverantiam in amicitia postulantis auscultauit.

4. Quia os tuum intrauit, & in lingua tua reledit.

5. Quia Amicus diuissimus in conclauis amici pauperissimi semper per gratiam suam habitare constituit.

III. Pudorem ac dolorem concipe de nuditate tua, qua virtutibus nudatus & spoliatus es, ac fordidis vitiorum pannis contextus. Desideria virtutum accende, earum præcipue, quarum magis egres: eas instanter pete, & aliquam pro vt tempus tulerit, actibus internis exerce.

IV. Dilige Dominum Deum tuum ex omnibus viribus tuis. Id autem facies, si vires animæ tuæ, necnon & sensus ac organa corporis tui, in vnione virtutum & sensuum ipsius illi offeras, & eis semper in obsequium ipsius vti constituas.

V. Pete septem, quæ supra diximus.

QUINTA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum in medio cordis tui, vt fratrem tuum natu maiorem ac primogenitum in multis fratribus, qui hostes patris æterni illi reconciliauit, & suos fratres effecit: teque vt fraterculum eius merito minimum, aut potiùs tali

A nomine profus indignum, quia illi es vita & moribus valde dissimilis.

1. Quia sacramento præfens adfuit, vt te non inimicum diceret, sed fratrem agnosceret, ac tecum paternam hereditatem diuideret.

2. Quia manibus tuis minimi scilicet fratris, se tangendum dedit, vt dum ad eum accedis, super genua sua tibi blandiatur, & te prima virtutis elementa docere dignetur.

II. Grati-
as immé-
fas illi age:

3. Quia tanta benignitate petitiones fratris moribus dissimilis, & conuersationis tepore ipsum tædio afficientis, audiuit.

4. Quia os tuum intrauit, & in lingua reledit.

5. Quia filius primogenitus patris in celo iam regnans, obsecrũ cubiculum fratris in exilio manentis non exhorruit, sed in eo habitare sustinuit.

III. Te à tam amabilissimo fratre elongatum aduerte, & de tua miseria conquerere, eius intimam familiaritatem per donum orationis ardentem exopta, & instanter postula, ac omnia ad hoc donum consequendum necessaria tibi præstanda esse propone.

IV. Dilige eum ex omni virtute tua; quod facies, si omni conatu te mala aduersaturum, & bona in præcepto posita, & consiliis Evangelicis iniuncta, te perfecturum efficaciter proponas, & fideliter impleas.

V. Petes septem, quæ supra dicta sunt.

SEXTA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum in medio cordis tui. Vt patrem piissimum, qui te in cruce, non delictis, sed doloribus genuit; teque vt filium prodigum ex longa peregrinatione reuertentem, postquam de manu Domini accepta in vitis dilapidasti, & misericordia ipsius indigere cognouisti.

1. Quia sacramento præfens adfuit, vt te filium insanum ex terra sterilissima, nempe ex te ipso ad illum reuertentem, brachiis dilectionis astringeret.

2. Quia manibus filij inobedientissimi se tangendum & tractandum tradidit.

II. Grati-
as immé-
fas illi age:

3. Quia tanta pietate petitiones filij inobedientis ad eum redeuntis ac veniam postulantis exaudiuit.

4. Quia os tuum intrauit, & in lingua tua reledit.

5. Quia pater infinito amore dignissimus, non solum filium nequam reuertentem in suam domum excepit, sed & in sterquilino eius, nempe in peccatore tuo, manere voluit.

III. Positus coram illo, perfectionem ac sanctitatem veram ardentem concupisce & posce. Vt scilicet à peccatis mundus, & omni virtute exornatus, illi intellectu & affectu iugiter adhæreas, & per charitatem perfectam ab illo, & in illo, & per illum viuas.

IV. Dilige eum ex omni fortitudine tua, ita scilicet vt propter illum vitam (si opus fuerit) & salutem corporis, & diuitias, voluptates, & honores despicias, & sine creaturis viuere assuescas.

V. Pete septem vt supra.

SEPTIMA MEDITATIO.

I. Respice Christum Salvatorem tuum in medio cordis tui, vt sponsum dulcissimum, qui animam tuam, non quia dignam, adamauit, sed quia voluit, & sic suæ benignitati complacuit: animamque tuam velut sponfam eius ipsi vinculo status religiosi copulatam, & infinitis beneficiis & donis ad amandum illectam.

1. Quia sacramento præfens affuit, vt te sibi spiritualiter iungeret, & amoris castissimi foueret amplexu.

2. Quia ille qui manibus suis omnia portat, tuis manibus se tangendum, & ore amoris osculandum obtulit.

II. Grati- 3. Quia orationes infidæ spon-
as age illi: 4. Quia os tuum intrauit, & in lingua refedit.

5. Quia in sinu tuo tanquam in lecto sibi desideratissimo semper tecum paulatim decreuit.

III. Afficere erga gloriam æternam, & coge te ipsum, vt illam feruenter cupias, & ab hoc sæculo misero emigrare desideres: Dicque illi tanquam sponso tuo: Indica mihi, quem diligit anima mea, vbi pascas, vbi cubes in meridie.]

Cant. 1. 6

IV. Et quia incipiendo à feria secunda, hæc est dies Dominica, omnes hodie affectus amoris collige. Diligete Deum tuum, orationem aliquantum protrahens, ex toto corde tuo, & ex rota anima tua, & ex tota mente tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni virtute tua, & ex omni fortitudine tua.

V. Pete septem, vt supra dictum est. Hæc formula alicui commoda visa est ad gratias post Missam agendas. Tu verò siue hoc, siue alio modo gratias agere non prætermittas. Est enim vitium ingratiitudinis pessimum, etiam si exigua recepisses: sed post tam eximium beneficium susceptum, intolerandum, ac si fieri posset, peius pessimo esse conspicitur. Et ideo fortassis misericordias, quas exoptas, non recipis, quia huic tanto dono tam frequenter suscepto ingratus existis. Nam, vt sapienter scripsit Bernardus, multos quoque videmus vsque hodie satis importunè petentes, quod sibi deesse cognouerint: sed paucos admodum nouimus, qui dignas super acceptis beneficiis gratias agere videantur. Nec reprehensibile, quod instanter petimus, sed planè petitioni negat effectum, quod inuenimur ingrati. Et fortè hoc etiam clementia esse videtur ingratis negare, quod postulant: ne contingat nobis, vt tanto grauius de ingratiitudine iudicemur, quanto magis accumulatis beneficiis ingrati probabimur existisse. Ergo misericordiarum res est, in hac parte subtrahere misericordiam: quemadmodum iræ & indignationis, misericordiam exhibere, eam sanè, de qua per Prophetam ipse Pater misericordiarum loquitur, dicens: Misereamur impio, & non discet facere iustitiam.] Simus ergo huic beneficio grati, & nunquam illud sine sequenti laudum & amorum exercitio, & gratiarum actione sumamus, vt fructus tam accepti æterno Patri sacrificij, & tam ditissimi Sacramenti, nos simul cum eo percepisse lætemur.

Bern. ser. contra vsurium in gratitudinis.

Isaie 26. 10.

A

De auditione Missæ.

CAPVT IX.

Æc omnia, quæ de Missæ sacrificio dicta sunt, ad Sacerdotes pertinent: sed Religiosi necdum sacris ordinibus initiati, aut necdum ad dignitatem sacerdotalem prouecti, quotidie inuolabiliter Missam audiunt, & sacris mysterijs assistunt. Tu si nondum sis ad sacerdotium promotus, singulis diebus ex more Missam audies, & quidem cum ingenti emolumento, si hæc quæ subiicimus, obserues. Vocatus ad ministrandum sacrificio Missæ, ne te excuses, sed libenter accede: immò salua semper charitate erga proximum, qui prius ad hoc officium accessit, & obedientia erga Prælatum, qui aliud iubet, te ipsum modeste ad huiusmodi ministeriumingere. Cæteris enim paribus, maius est ministrantis meritum, quam solum assistentis. Nam minister specialius quam alij audientes, cooperatur oblationi sacrificij, & eorum nomine Sacerdoti ministrat. Meritoque Bonauentura ad hoc ministerium hortatur, dicens: Ad Missas libenter ministra, quia hoc est officium Angelorum: ipsi enim Deo suo vbique ministrant deuotissimè. In hoc enim ministerio multiplex fructus est: Primò, boni operis exercitium est. Secundò, opus charitatis est, & promouens proximum in bono. Tertio, opus deuotionis est, quia Deo appropinquat in oratione. Quarto, opus Angelorum est, cum quibus Deo ibi præsentem ministras, sicut & illi. Et ex hoc non solum Sacerdos, cui ministras, tunc orat pro te specialiter, sed & omnes circumstantes, quorum vices geris, immò tota Ecclesia vbique terrarum, quia tu geris vices omnium fidelium, qui Deo suo de cælo venienti cum gratissima gratiarum actione deberent ministrare, si possent adesse.] Si tanta est huius ministerij utilitas, non est cur ob negligentiam, aut in deuotionem, aut falsam existimationem, ab eo te subtrahas. Noui namque aliquos in literarijs studijs non nihil progressos, & suscepcioni ordinum proximos, qui erubecebant superpellicium induere, & Missæ sacrificio ministrare, quorum miseram vicem, & lugendam immortificationem dolui. Tam cæci enim sunt, vt alia minor ministeria, qualia sunt legere, aut disputare, suscipiant, & hoc beatorum spirituum ministerium detrectent: quali indecentius esset, seruo Dei Sacerdoti quam magistro lectionem interroganti respondere: aut inhonorabilius librum Missalem ex vna in aliam partem trāsferre, & vice oculos ministrare, quam fratribus in triclinio seruire. Hi prorsus videntur indigni ordinibus, ad quos aspirant, & satis ostendunt se non tam scientis quam superbiæ studuisse, & non sapientiam, quæ ædificat, sed loquacitatem, quæ inflat, comparasse. Non legerunt fortè quod de beato Thoma Aquinate scriptum est, qui iam Sacerdos, iam Doctor eximius, iam hominibus in summo honore habitus, quotidie post Missæ celebrationem aliam Missam, auscultabat, cui etià vt plurimum ipse seruiebat. Tu istos insipientes non imiteris, sed libenter Angelis sacrificio assistentibus te associa, & illis oblata opportunitate ministra. Et, vt Bernardus ait, cum ad Missam ventum fuerit, suscipe inuicantem ad Missas priuatas, ac si panem Angelorum tibi delapsum de cælo videres. Si quem amouere volentem intueberis, fuge, ac si fame deficienti è fauce buccellam panis auferre conaretur.] Sic ille.

B

C

D

E

Sacrofancto sacrificio cum magna deuotione,

Bonaue. de infor. neniis. p. 1. c. 11.

Surius in Martio, in vita eius.

Bern. in qua dam doctrina.

cum